

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Beneficiorum resignatorum publicatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

BENEFICIORVM RESIGNATORVM PVBLICATIO.

S V M M A R I A.

- 1 *Causa huius constitutionis.*
- 2 *Omnes resignationes & iurium cessiones publicari debent intra sex menses, si beneficia sint citra montes, si vero ultra intra nouem.*
- 3 *Modus & forma publicandi resignationes, & cessiones.*
- 4 *De ecclesia rurali, & populo carente.*
- 5 *De capienda possessione beneficij etiam litigiosi intra predictum tempus, & quomodo.*
- 6 *Forma predicta seruari debet in omnibus beneficijs specificis, & non per equipollens.*
- 7 *Cessio facta possidenti quando publicanda sit.*
- 8 *Forma omisio qualiscunque facit gratiam nullam, inducit vacationem, & inhabilitatem, nec prodest resignanti possessio, a se postea continuata.*
- 9 *Modus impetrationis, & concessionis beneficiorum quae vacant ob non seruata formam publicationis.*
- 10 *Propter nullitatem concessionum non sunt irritae reservationes nisi in casu de quo infra.*
- 11 *Proceditur in causa litigiosi contra cedentem donec successor venerit ad eam.*
- 12 *Modus, & forma, & tempus admittendi, & publicandi resignationes, quae fiunt in manibus ordinationum, vel legationum &c.*
- 13 *Pena ordinationum, & aliorum qui predicta non seruant.*
- 14 *Decretum irritans.*
- 15 *Tolluntur omnes ante hac constitutiones de publicandis salua constitutione Pij V. quae seruari debet in resignationibus, & cessionibus hucusque factis.*
- 16 *Ampliationes quinque huius constitutionis.*
- 17 *Limitationes quatuor.*
- 18 *Cui incumbit onus probandi non fuisse factas publicationes.*
- 19 *Modus probandi hanc negatiuam quis sit.*

PRÆTER. Summistis sciendum est, quod ad prohibendum simulatas occultasue beneficiorum resignationes, per diuersos Rom. Pont. fuit prouisum ut per Innocent. 3. incipi. Sicut bonus pastor. fol. 130. in Bulla. per Clement. 7. incip. Sanctissimus fol. 318. per Pium 4. fol. 662. & fol. 898. per Pium V. fol. 1187. praescribendo quomodo etiam ordo sit tenendus in confectione Bullarum super gratis resignationum Parochialium, & simplicium fol. 1167. & per Regulas cancellariae Apostolicae de publicandis resignationibus super quibus scripserunt Rebuff. in praxi benefi. & Gome. Hodie vero attenditur constitutio Greg. xiii. de modo, & forma publicandi resignationis, & cessiones fol. 1224. tenoris sequentis.

GRE

GREGORIVS Episcopus servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriã.
 Humano vix iudicio ita bene quicquam, & providenter sanciri potest, quin
 vsus sape aperiatur, doceatur; id quod salubre fore credebatur, minus experiundo pro
 desse, quod in illis Constitutionibus quas ad prohibendas simulatas occultasue benefi
 ciorum ecclesiasticorum resignationes diversi Rom. Pont. multifariam ediderunt,
 & se. rec. Pius Papa V. predecessor noster nouissime promulgauit, cognoscimus acci
 disse. Nos hoc multum, prout occasio necessitasq; postulat, coercere volentes, statui
 mus, vt posthac omnes, & quacumq; resignationes etiã causa permutationis, ac cõ
 mendarum, & etiam literis Apostolicis non confectis, & possessione non habita,
 nec non litis, & iurium quorumcunque cessiones, ac retrocessiones, qua deinceps de
 quibuscunque beneficijs ecclesiasticis in nostris, seu Romani Pont. pro tẽpore existi
 tis manibus, ac etiam coram Notario publico, & testibus fient, & a nobis vel illo
 seu nostro vel illius mandato admittentur, & super eis provisiones, & quacunque
 alia dispositiones, siue temporales, siue perpetuae aut ad hoc mandata Apostolica
 sub quacunque forma, & quibuscunque etiam S. R. E. Cardinalibus, ac pijs locis quo
 2 cunque priuilegio suffulti, facta, publicari debeant cum literis Apostolicis de su
 per confectis intra sex menses, si beneficium citra montes fuerit, vltra vero intra
 nouem a data concessionis, gratia, non autem a die præstiti super ea consensus nu
 merandus, etiam si postea concessio gratia huiusmodi ex quavis causa, diuersis
 que subsequenter datis, ac quotiescunque & quouis modo reformata, & ua
 lida reddita fuerit, pluresq; & quot quot in alium, vel alios cessiones, ac etiã ipsum
 met primũ resignantem, vel cedentẽ retrocessiones termino prædicto nondũ elapso re
 trocesserint, ita vt vnicus dũtaxat terminus omnibus successiuis cessionibus, ac re
 trocessionibus decurrat, vt qui postremus gratiã habuerit publicationẽ huiusmodi fa
 cere, ceteraq; omnia hic præscripta intra eundem terminum præstare teneatur.

3 Ipsa autem publicatio in cathedrali, & in beneficij ecclesia vel ecclesijs, si in plu
 ribus illud sit, fiat, ibique dum frequens populus ad Missarum solennia conuenerit,
 palam omnibus litera Apostolica prædicta, earumque transumptum authenticũ ex
 hibebatur, claraque, & intelligibili voce resignatio, seu cessio huiusmodi, ac benefi
 cij qualitas, & inuocatio nominaque, & cognomina resignantis seu cedentis, ac il
 lius in cuius fauorem gratia huiusmodi facta est, pronuncietur, ut hæc omnia pos
 sint ad notitiam omnium ibi existentium verisimiliter peruenire, scriptoq; de his
 omnibus exemplo collato, valuis dictarum ecclesiarum affixum relinquatur.

4 Si uero ecclesia beneficij ruralis sit aut populo conuentuque careat, eo casu in pa
 rochiali, intra cuius parochia limites beneficium ipsum consistit, & in cathedrali
 ecclesia, uel si locus bello, seu peste alijsue manifestis periculis subiaceat, tunc in pro
 xima parochiali ac etiam in cathedrali ecclesia, uel si aditus ad illas, aut utrauis
 minime sit securus, in alia cathedrali, uel parochiali uiciniore periculis immu
 ni publicatio huiusmodi peragatur.

5 Is quoque in quem disponi, uel mandari de beneficio etiam litigioso, uel a ceden
 te non possessio sub quacunque forma contigerit, possessionem beneficij intra dictum
 tempus uigore literarum Apostolicarum desuper confectarum, nec alias apprehen
 dere debeat, & si propter litem aut aliud legitimum impedimentum nequiverit, sal
 tem literas Apostolicas cum earum publicatione si tunc facta erit, Iudici, seu exe
 cutori illarum, uel alijs ad quos pertinet, per se, uel procuratorem suum legitimũ,
 intra idem tempus presentare, & apud illum, uel illos pro ipsarum literarum exe
 cutione instare, & possessionem huiusmodi instanter petere teneatur.

6 Ceterum modus, & forma hic tradita semper, & ubiq; debeat obseruari nec alia
 uel

vel equipollens villo modo admitti in omnibus huiusmodi resignationibus us cessionibus, & retrocessionibus, de quibuscunq; Ecclesiis, Monasteriis, prioratibus tã virorum, quam mulierũ dignitatibus, officijs, & beneficijs ecclesiasticis secularibus, & quorumuis ordinum etiam militiarum regularibus, etiam electiuis, & manualib. ac etiam de iure patronatus laicorum illustrium, & alias quomodocunque existentibus siue pacificis siue in petitorio, siue in possessorio litigiosis, etiam de quibus in Consistorio nostro disponi consuevit, seu debet, quæ posthac ex quacunq; causa fient, & per nos, ac prædictos successores, extra tamen dictum Consistorium admittentur, etiã cum reservationibus nominis, tituli, administrationis, possessionis, fructuum etiam omnium ac rerum, & iurium quoruncunque.

7 Ad prædictorum tamen obseruationem eũ in quem iuris fit cessio beneficij, quod tempore cessionis huiusmodi, & antea illam vigore literarum Apostolica vt supra si ad id tenebatur, publicatarum realiter possidebat, nolumus obligari.

8 Quod si quicquam prædictorũ omnium omissum fuerit, dictis terminis, vt quicq; præscripti sunt elapsis, omnes dispositiones, & gratia resignatorum, & cessorum beneficiorum, aut iurium huiusmodi, cum omnibus inde secutis, siue de pacificis, siue de litigiosis, sint irrita, & inanes, nullaq; alia gratia super huiusmodi beneficio siue iure cesso his quibus concessa fuerit suffragetur: sed ipsis tales inhabiles, & incapaces sint ad huiusmodi beneficia sic resignata, & cessa, quandocunq; obtinenda, illaque, siue iura ab ipsa statim prima resignatione, seu cessione etiam si illa alias nulla & inualida essent, vacauisse, & vacare censeatur eo ipso, nec resignantibus seu cedentibus, si postea in sua possessione remanent, constitutiones de annali & triennali possessore, nec præsumptæ, aut tacitæ retrocessionis etiam propter diuturnam continuatæ possessionis huiusmodi tolerantiam, nec omnino aliud ius, vel beneficium villo tempore suffragetur, sed ipsa beneficia siue iura sic a principio vacantia a Sede Apostolica prædicta duraxat impetrari valeant, ac concedi.

9 Illorum vero impetrationes, vel etiam Motu proprio concessionis quibuscunq; de rogationibus suffultæ nunquam sub clausulis generalibus, aut vacationum modis conditionalibus vel implicitis comprehendantur, sed specialiter & expresse ob non seruata presentis Constitutionis formam, ac cum declaratione nominum, & cognominum resignantis seu cedentis & gratiam habentis, dispositiue, & non conditionaliter fieri omnino debeant, & quicumque sic impetrans aut gratiam etiam motu simili habens præsumit cuiq; casui tempus prædictum a data concessionis gratiæ siubi facta huiusmodi, ea omnia quæ cadens a iure prædicto debeat, præstare teneatur, & si pluribus gratiam huiusmodi fieri contigerit præ omnibus obtineat, qui primus publicationem suæ impetrationis fecerit, & possessionem adeptus fuerit, aut petierit, omniaq; requisita prædicta adimpleuerit, quamuis in data sit postremus, & possessio ab alio in publicando negligentiore prius apprehensa fuerit, vel petita.

10 Reservationibus omnibus nominis administrationis fructuum etiam omnium ac pensionum, & aliarum rerum quarumcunque, nec non facultatibus, indulgijs, & alijs concessionibus tam ipsis resignantibus, seu cedentibus qui tamen possessione ab Sede Apostolica factis nihilominus validis, plenumque effectum sortituris.

Scd ne in beneficijs super possessione, vel proprietate litigiosis litis prosecutio turbari valeat, vel differri, in causis huiusmodi contradicentem ad vteriora, etiam ad sententiam diffinitiuam, & rem iudicatam, ac illius executionem, quousq; ille qui gratiam ex resignatione seu cessione, aut ex omni forma publicationis huiusmodi obtinuit, ad causam per se, vel procuratorem legitimum accesserit, licetque

huiusmo-

huiusmodi susceperit, eodem modo, & ordine procedi possit, quo potuisset legitime si cessio huiusmodi facta non fuisset, ac quicquid interim sic procedendo decretum, & expeditum fuerit, siue cum cedente, siue contra eum, etiam postquam ipse, vel quis alius incumbentiam sibi secundum prædicta præstiterit, non solum in casu fructus, sed etiam circa possessionem & ipsum ius, quod cessum est, valeat omnino, & vim obtineat, illumque ipsum, cui gratia facta est, non minus afficiat quasi ipso legitime citato contra eum decretum & expeditum fuisset, nec ipse aduersus hæc prædicta non acceptata gratia, vel etiam illius ignorata aut citationis, vel intimationis executioni contra ipsum minime demandata, aliaue ratione valeat excusari. Possit tamen ipse etiam si in lite, & causa huiusmodi surrogatus non sit, quandoque ad illius prosecutionem, & terminationem venire, & a Iudice coram quo causam ipsam etiam ex delegatione pendere contigerit, in illis ipsis statibus, & terminis, in quibus tunc eam esse receperit, etiam absque rescripto speciali admitti.

12 De beneficiis autem que deinceps in manibus ordinariorum collatorum, etiam Cardinalium etiam indulta, & facultates ad hoc ab Apostolica Sede habentium, ac legatorum etiam de lateribus, & delegatorum etiam specialium eiusdem sedis extra Romanam Curiam resignari, etiam ex causa permutationis contigerit, ipsi intra mensem negotium vniuersum admissionis, vel reiectionis resignationis huiusmodi, & (si per eos facienda erit) prouisionis resignati beneficii iuxta Apostolicas, & alias Canonicas sanctiones omnino absoluant. Et qui sic prouisus fuerit intra tres menses die sibi facta prouisionis illam publicet, & possessionem beneficii capiat modo & forma supradictis, alioquin illis elapsis nulla sit eius prouisio, & beneficium vacare censetur eo ipso.

13 Ordinariisque & alii prædicti qui hæc, ut eis præscribuntur, non perfecerint, eo casu potestate disponendi de ipsis beneficiis sint ea vice priuati, eorumque dispositio eo ipso ad Sedem Apostolicam deuoluta existant, aut aliis idoneis ab ipsa Sede dumtaxat modo, & forma prædictis concedatur.

14 Decernentes sic per quoscunque iudicari debere, nec non irritum & inane quicquid secus his per quoscunque scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

15 Non obstantibus prædicti Pii Quinti, & aliis omnibus aliorum prædecessorum nostrorum Constitutionibus de publicandis resignationibus huiusmodi hætenus editis & reformatis, quas omnes omnino abrogamus. Ita tamen quod in publicandis illis resignationibus, & cessionibus que in manibus nostris hucusque factæ, & a nobis admisse sunt, & tempus ad eas publicandas iuxta dicti Pii prædecessoris Constitutionem nondum effluxit, Constitutio ipsa quo ad eas dumtaxat integre obseruetur. Nec non resignantium, siue cedentium voluntatibus, conditionibus, protestationibus, & clausulis, in ipsismet resignationibus, & cessionibus, seu procuratorum constitutionibus, & mandatis, ac alias etiam ad præseruationem suorum iurium, & significationem quod non aliter nec alio modo resignant seu cedunt appositis, & quacunque verborum vi formula, & multiplicatione expressis, nec non indultis, priuilegiis, & gratiis Apostolicis, etiam prædictis Cardinalibus; ac eorum, & nostris familiaribus continuis commensalibus, nec non literarum Apostolicarum scriptoribus, abbreviatoribus, ceterisque Romana Curia Officialibus, & ex quibusuis causis quomodocunque concessis & confirmatis, quæ omnia etiam tollimus & annullamus, ceterisque contrariis quibuscunque. Ut autem presentes, & c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, Non Ianuarii, Pont. nostri Anno Duodecimo.

Sequitur relatio publicationis Romæ, die 19. Ianuar. 1584.

Hæc

Hæc Constitutio latissime declaratur per Paris. in tract. de resigna. benef. tom. 1. lib. 11. per totum.

ADDITIO Quia hæc constitutio est amplissima, ideo dubiorum quæ in hac materia in foro assidua excitari possent, resolutio ex eius lectura euidenter apparet aliqua tamen de quibus in ea non fit expressa mentio per aliquas ampliationes, & limitationes breuiter explicanda censui.

16 *Amplia* igitur primo præsentem constitutionem, ut quoties ex defectus publicationis non factæ seruata ipsius forma contingeret resignationem esse nullam non possit resignans repetere beneficium resignatum neque spolio agere, quia omne ius ab eo cecidit ut ex d. const. colligitur, quamuis alias regulariter, ubi ex aliqua causa resignatio redderetur nulla, & nisi beneficium re ipsa resignatario acquiratur nunquam ab ipso resignante ius abdicetur, & ad illud redire possit prout asu compertum, & clarissimum est, de quo late scripsit Paris de resign. benef. lib. 1. q. 3.

Secundo *amplia* pari ratione ubicunque prima resignatio ob publicationem non factam esset nulla effecta, & resignans iterum eidem uel alteri beneficium resignauerit cuius secundæ resignationis uigore sit postea publicatio facta, & possessio capta, ut tanquam inualida non subsistat, quia in hoc casu cum per primam resignationem sit abdicatus titulus & omne ius ab ipso resignate, ut notissimum est, Casad. dec. 9 de concess. præb. Gomes. in reg. de public. resign. q. 18 & tempus publicandi per hanc Constitutionem computetur, & currat a die primæ provisionis, nihil potuit per secundam resignationem transferre quia nihil habebat, arg. tex. in c. quod autem, in fine de iure patron. quod enim semel est extinctum non renouat l. qui res §. arcam ff. de solut.

Tertio *amplia*, ut per hanc Constitutionem teneatur ad publicandum etiam minor 14. ann. cum quo per Sum. Pontificem fuerit dispensatum ad huiusmodi beneficia resignata quia licet in minore cesset ratio fraudis vigent tamen aliæ, quæ sunt æque principales, propter quas requiritur publicatio beneficiorum resignatorum, de quibus per Paris. lib. 1. q. 1. intelligendo etiam præsupposita ignorantia ex parte ipsius minoris ex communi omnium sententia, Paris. d. lib. 1. q. 4. num. 62. & eo magis si ob non factam publicationem fuerit alteri collatum beneficium, quia cum res non sit integra, & etiam de lucro tractetur, non venit minor restituendus cum damno tertij Abb. in c. ex parte de restitut. spoliat. Boer. dec. 350. nu. 4.

Quarto *amplia* hanc publicationem requiri etiam in renunciationibus hospitalium tam respectu eorum quæ dantur in titulum, quam eorum quæ dantur in administrationem quando hospitalary deputantur in regimen, de quibus habetur in clem. quia contingit, §. verum & ibi Doctores de religiof. dom. idque fuisse apud Rotam indistincte firmatum scripsit Paris. d. lib. 11. qu. 4. accedit quia hæc constitutio ueluti fraudibus obuiatua & bono publico introducta censetur fauorabilis, & in materia fauorabili appellatio beneficiorum ecclesiasticorum ueniunt hospitalia etiã solita laicis concedi in administrationem Card. Zabari in clem. dispendiosam q. 3. de iudic. Felin. in c. de quarta. nu. 15. & 16. de præscript. Mandos. in reg. de benef. vac. per promot. q. 5.

Quinto *amplia* etiam si Papa in cuius manibus fuit renunciatio facta moriatur intra illud tempus datum ad publicandum, ut non tamen teneatur resignatarius sede vacante, uel tempore successoris ad publicandum intra eundem terminum præscriptum, & ratio est quia renunciatio huiusmodi iam habuit suum effectum tunc temporis, quo Papa uiuebat, per cuius obitum superuenientem non potest tolli cum sit

fit iam causatus, ad quod faciunt dicta notabiliter per Dec. conf. 21. sub nu. 5. & hanc veram conclusionem, & de stylo receptam fatetur Paris. d. lib. 13 q. 2. nu. 32. intellige tamen nisi propter impedimentum sedis vacantis, quia tunc ius non reditur, Bullas expedire non potuerit. arg. tex. in l. iure civ. ff. de reg. iur. quo casu de stylo tempus prorogatur. Paris. d. lib. 11. q. 23. nu. 136.

17. *Limita primo quoties fuisset prorogatum tempus a Sum. Pontifice quo casu censetur restitutus aduersus lapsum temporis tribus concurrentibus. primū vt si allegatur resignantem adhuc viuere hoc iustificetur si super hoc fundatur ipsa restitutio, secundum vt postea fiat publicatio infra illud tempus in prorogatione concessum tertium vt ista prorogatio non operetur si medio tempore esset ius alteri acquisitū per collationem factam ab eodem Sum. Pontifice. ideoq; apponi solet clausula præsertiuina iuris tertij. Paris. d. lib. 11. q. 7. num. 78 & 79. qui etiam superius, nu. 69 ponit formulam huius supplicationis.*

Secundo limita hanc Constitutionem non habere locum in translatione pensionis in aliquem, & sic vt ille non teneatur ad publicandum Gomes. in reg. de public. resign. q. 10. ratione vt ibi per eum neque appellatione beneficij regulariter ipsa pensio venit. Gigas de pensio. quest. 28 nu. 10.

Tertio limita quoties pretextu legitimi impedimenti publicatio fieri non poterit cum impedito non currat tempus cap. quia diuersitatem. de concess. preb. Nauar. conf. 3. de renunc. in antiq. quod non ita simpliciter, & absolute intelligendum est, recipit enim aliquas declarationes quarum prima est, vt impedimentum illud probari debeat. l. vlt. §. illud etiam. C. de temp. appell. & quod fuerit causa immediata non faciendi quod debebat Abb. in cap. plerumque sub numer. 6. de rescript. Crauet. conf. 151. num. 22. quod an. & quando sufficiat probare per iuramentum ipsius impediti Mascard. notab. de probat. conclus. 885. secunda declaratio est, vt per dictam probationem verificetur impedimentum fuisse tale quod evitari non potuerit Dec. conf. 677. num. 4 & 5 Crauet. conf. 270. nu. 3. & insuper adhibitam fuisse debitam diligentiam pro illo remouendo Mascard. loc. citat. numer. 9. Boer. decis. 40. num. 4. nisi ex qualitate impedimenti notorium esset, quod omnis diligentia fuisset frustratoria. Felin. in c. ex transmissa nu. 2. de prescript. Lancellot. de attent. pa. 2. c. 12. amplia 1. num. 68. Afflict. decis. 29 incip. Quidam exterus. Boer. d. decis. 40. num. 7. decis. 9. Senatus Pedemont. num. 4. Tertia declaratio vt si impedimentum esset ex facto aduersarij vel tertij tunc demum excusetur si ui armata impediretur ipse resignatarius vt non possit nec per se, neque per alium facere illud ad quod tenetur secus vero si ex dolo predictorum Paris. d. lib. 11. num. 100. Quarta & vltima declaratio, vt non liberetur resignatarius si ob iustum impedimentum non possit publicare in loco destinato, & prescripto quin illam facere teneatur in alio equipollenti Gomes. in reg. de public. resign. quest. 15. §. in cathedrali, & parochiali viciniori, ab impedimentis immuni, vt in presenti constit. Statuitur in §. si vero ecclesia vers. vel si locus ex quo recipiunt interpretationem, & modificationem verba eiusdem Constit. in §. ceterum, vt in hoc casu speciali forma ibi requisita remittatur Paris. d. q. 13 sub num. 47.

Quarto & deniq; limita vt excusetur resignatarius si non publicauerit infra tempus praefixum quoties Datarus signata supplicatione mandauerit ad alicuius instātiā in ea apponi vt nihil transeat, dummodo citauerit partem aduersam coram ipso Dataro ad dicendum quare vult impedire ipsius supplicationis registrationem & per consequens literarum expeditionē & instare vt supplicatio relaxetur, quod si Datarus ex causa sibi visa noluerit ipsam dimittere, adhuc excusabitur a publicatione

blicatione modo vsus fuerit diligentia per totum tempus datum ad publicandum per se, vel per procuratorem ad petendam supplicationis relaxationem Paris. ibidem a nu. 112. vsq; 120 & illud idem affirmandum si resignatarius eo quia fuerit carceratus literas expedire nec per alium potuerit vel ipse literas expedita detineretur a iudice, modo protestetur coram iudice Notario & testibus per eum non stare neque culpa sua tempus transire Gomes. d. q. 13 Paris. loc. cit. nu. 121.

- 18 Adueniente tamen casu vt huius Constitutionis dispositioni sit locus, sciendum est onus probandi non publicationem incumbere impetranti beneficium tanquam vacans ob publicationem non factam, non autem resignatario, qui ad illam tenebatur; & ratio est quia negatiua qualiscunq; sit probanda est per eum qui in ea sua intentionis fundamentum facit de comm. omnium Doctorum opinione ex adductis per Gabriel lib. 1. commu. opinionum de probat. conclus. 6 & eo magis quia praesumitur factum quod de iure erat faciendum Dec. conf. 446 nu. 7. Crauet. conf. 22. nu. 5. & conf. 149. num. 12. Mascard. de probat. conclus. 734.

Quam conclusionem. s. resignatarium non teneri probare publicationem limitatam & primo quoties essemus in spolio nam tunc nec triennalis possessio induceret praesumptionem illam esse factam, hocque pluries per Dominos de Rota fuisse resolutum tradit Paris. d. lib. 12. q. 14. nu. 31. Secundo limita vt teneatur resignatarius publicationem exhibere, si superior ex officio procedens vellet eam videre. Rebuff. in praxi tit. de rescript. ad benef. vacant. nu. 20. etiam si essent ministri deputati a Camera Apostolica Paris. d. q. 24. num. 37 nisi superior constituisset se aduersarium eius qui beneficium obtinet glos. communiter recepta in c. conquerente. in ver. voluerit. & ibi Abb. de restit. spoliat. Felin. in c. licet Heli. num. 9. de simon. Gem. & Franc. in cap. ordinarij §. 1. de offic. ordin. in 6. Tertio limita quando ipse resignatarius peteret suam gratiam canonizare ad aliquem effectum Innoc. in cap. ex inscriptione sub. nu. 3. de procurat. Rebuff. ibidem nu. 17. Gemin. & Franc. loc. cit. late Cosmas Guymier in pragmat. sancti titu. de pacif. possess. super verbo inquirant.

- 19 Modos autem probandi per impetrantem hac negatiuam qua de sursum natura difficultis probationis aestimatur vt per Doct. in c. quoniam contra de probat. Dec. conf. 372 nu. 3. poterit esse per coarctationem loci, & temporis de quo late per Herculan. in tract. de negatiua nu. 26 & 318. vsque in finem quoties impetrans probaret fuisse relaxatas literas in fine termini dati ad publicandum ita ut impossibile fuerit literas transmitti potuisse in partibus vbi erat facienda publicatio Menoch. de arbit. iud. cas. 472. Mandos. in reg. de uerisim. notit. quaest. 9. Alter probandi modus erit si a personis per quas actus publicationis fieri oportebat ut sunt Notarij, vel sciri debebat quales sunt canonici vel clerici eiusdem ecclesiae, scriptus non reperitur, neque scitur ex adductis per Paris. d. q. 14. num. 60. cum seq. uel etiam per ipsius partis confessionem ut per Herculan. in d. tracta. de negat. num. 196. Optimus uero esset ex mente Paris. loc. citat. nu. 52. ad tollendas lites, & dispendia, ut facile constare possit an sit facta publicatio, uel ne, mandari ut publicationes omnium beneficiorum registrarentur penes actuarium Curiae Episcopalis illius loci in quo fiunt.

Pij Papa Quinti Constitutio super modo, & forma publicandi Ecclesiasticorum Beneficiorum resignationis, ac eorum consensuum extensione.

Sanctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Pius diuina prouidentia Papa V. animo repetens, quæ, & quam grana inconuenientia, & absurda, ex occultis beneficiorum ecclesiasticorum resignationibus, & cessionibus in dies oriuntur. Cum sæpe contingat quod occulte resignantes, vel cedentes huiusmodi etiam post resignationem, vel cessionem per eas factas, non solum fructus ex beneficiis sic cassis, vel resignatis prouenientes indebite percipiunt, sed etiam, quod grauius est dolendum, tanquam veri Prælati, vel beneficiarii, sacramenta ministrant, ordinis, conferunt, & indulgentias Christi fidelibus concedunt in maximum animarum periculum, & scandalum plurimorum, non nunquam etiam cum eisdem resignantibus vel cedentibus tanquam cum ueris Prælati aut beneficiariis contrahentes, illisque decimas, census, oblationes, & alia cura ecclesiastica persoluentes, illa postmodum ueris Prælati seu beneficiariis iterum soluere, & ab illis intrusis non sine maximo ipsorum soluentium damno, & incommodo repetere coguntur. Plerumque etiam ordinarij collatores, ac etiam Romani Pontifices pro tempore existentes beneficia huiusmodi occulte resignata vel cessa per obitum ipsorum resignantium, vel cedentium vacare existimantes, illaque tanquam per obitum vacantia conferentes, detecta postea resignatione vel cessione prædicta simul cum personis prouisis grauer deludantur, & fraudentur. Ac etiã considerans quantum in beneficijs ecclesiasticis, eaque hereditariæ successionis imaginem referunt canonicis sanctionibus sint odiosa, ac Sanctorum Patrum decretis contraria. Quodque propter varias, & diuersas fraudes, & malitias quæ in dictorum beneficiorum resignationibus, seu iurium in illis vel ad illa competentium cessionibus, quas maxime puritas simplicitasque decet, quotidie excogitantur, & adhibentur, plerumque beneficia huiusmodi, quasi iure hereditario, occupata deridentur. Et propterea ne absurda, & inconuenientia prædicta de cetero oriatur prouidere, illaque a réplo & sanctuario Dei, quæ longissime submouere, ac animarum periculis, nec non fraudibus, & malitijs huiusmodi occurrere cupiēs, presentes, sua perpetuo ualitura cõstitutione uoluit, statuit, & ordinauit, quod quecumque dictorum beneficiorum, resignationes, aut iurium cessiones, tã in manibus suæ Sanctitatis, quam cuiuscunque Romani Pontificis sui Predecessoris, aut Successoris, aut cuiusuis alterius etiã loci ordinarij usque in diē publicationis præsentis constitutionis factæ, & quas in postrema fieri contigerit, sub infra scriptis modo, & forma, & non aliter publicari, ac ad eorū, ad quos spectat notitiam deduci debeant, uidelicet resignationes, & Cessiones iam factæ, si illarum vigore possessio nondum fuerit per resignatarium, vel cessionarium apprehensa etiam si super illis consensus præstiti fuerint, nec non ea quas infra tempus inferius designatum a quo præsens constitutio obtinere incipiet, si quidem extra Ro: Cur: factæ exiterint, infra unum si uero in eadem, Curia, infra sex menses a die qua eadem constitutio sic ut præferatur obtinebit numerãdos. Reliqui uero quas post dictū diem fieri cõtinget, si quidem extra curiam similiter infra unum, si uero in ipsa Curia fiant infra sex menses a die date supplicationis resignationū, seu cessionū, eorundē, nõ autem a die præstiti seu præstandi consensus computantur in ecclesia ipsius Beneficij, ac etiam Cathedrali uel Metropolitana, uel alia superiori ecclesia, cui beneficium ipsum resignatum uel cessum immediate subest, si quidem beneficium extra Cathedralē ecclesiam si um est uel fuerit, si uero beneficium huiusmodi in cathedrali, uel alia

superiori ecclesia extiterit in ipsa sola dum inibi Populi multitudo ad Diuina au-
 dienda cōueniret, publice, ac alta intelligibili voce ita quod ad omnium in eadē
 ecclesia presentium notitiam verisimiliter peruenire possit, per ipsos resignantes
 vel cedentes aut resignatarios, vel cessionarios, vel alium seu alios, eorum nomi-
 ne publicentur, Ipsique resignatarij, vel cessionarij realem & actualem posses-
 sionem beneficiorum huiusmodi realiter, & cum effectu apprehendere, vel sal-
 tem illam infra predictū unius vel sex mensium terminum ab his ad quos illius
 traditio de iure vel de consuetudine spectat, vere, & non ficte, secum perfuncto-
 rie, congruo loco, & tempore petere debeant. Et si beneficia ipsa etiam quo ad
 possessionem tantū litigiosa per alios possessa, vel eorum possessio, ex quavis cau-
 sa capi seu apprehendi non possit, si litem huiusmodi in dicta curia nunc aut
 in futurum, tendere contigerit, ultra premissa, literas desuper expeditas, vel saltē
 instrumentum consensus cum data supplicationis, ac etiam cum designatione li-
 bri, & folij in quibus supplicatio huiusmodi registrata fuerit, infra mensem a die
 eiusdem data, non autem a die prelati consensus numerandum, in actis Notarii
 causæ, & litis huiusmodi realiter, & cū effectu presentare illumque in eisdem a-
 ctis annotari facere: Et in super quod in omnibus & singulis casibus supradictis,
 resignatarij, seu cessionarij, eorumque successores, vel causam ab eo quomo-
 dolibet habentes, consensum antebitum resignantis, vel cedentis etiam sup-
 plicatio per eundem resignantem, vel sedentem, seu eius procuratorem porre-
 cta fuerit, in libris Camerae vel Cancellariae, si quidem resignatio vel cessio huius-
 modi in ipsa Curia, alias si extra curiam facta fuerit vel fiat in actis episcopalis
 seu Archiepiscopalis, vel alterius Superioris Curia cui beneficium ipsum imme-
 diate subest, extensum fuisse legitime docere seu probare teneantur, Alioquin re-
 signationes, & cessiones ac extēiones consensum huiusmodi aliterquam vt præ-
 fertur publicatę seu factę cum omnibus inde sequutis, & sequendis etiam nouis
 pūisionibus, ac alijs cessionibus, & retrocessionibus ceterisque quibusuis gratis,
 nullas, & inualidas, nulliusque roboris vel momēti, fore, ac fuisse, & esse statuit,
 & ordinauit. Et premissa omnia, & singula etiam in quibuslibet beneficijs cōsi-
 storialibus, & vt præfertur litigijs, etiam si resignantes vel cedentes extra pos-
 sessionem eorundem beneficiorum, civiliter vel naturaliter decesserint, ac etiam
 si resignationes, & cessiones præfatę ex causa permutationis, vel cum reseruatō-
 ne omnium, & singulorum fructuum, reddituū, & prouentuū, ac quotidianarū
 distributionum propria auctoritate, vel alias percipient, & cum reseruatione ti-
 tuli, administrationis, seruitij ac stalli, & alios quomodocunque, & qualitercum-
 que etiam in fauorem alicuius ex scriptoribus Apostolicis, aut alijs Rom. Curia
 officialibus ac etiam in fauorem alicuius ex S. R. E. Cardinalibus hæcenus fa-
 ctę extiterint, aut etiam in futurum fieri, & resignatarios ipsos infra dictum un-
 ius, vel sex mensium spacium cedere, vel retrocedere contingat, locum habere,
 & suum locum obtinere voluit, & expresse declarauit. Sicque, & non aliter per
 quoscunque Iudices, & Commissarios quauis etiam Apostolico auctoritate fun-
 gentes etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & ipsius S. R. E. Cardina-
 les in quauis causa, & instantia, Sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudi-
 candi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri deberere rri-
 tam quoque esse decreuit. Ceterum vt præfens cōstitutio facilius omnibus inno-
 tescat Sanctitas sua voluit, & mandauit quod eadem constitutio non solum in
 Cancellaria apostolica, vt moris est, sed etiam ad Valuas Basilicę Principis Apo-
 stolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floię publicetur, illiusque exempla in eisdē
 tetur.

BENEFICIORVM PERMVTATIO. 133

locis affixa dimittantur, & inter Constitutiones perpetuas describatur, & annotetur. Quod omnes, & singulos, quos illa concernit, praesentes quidem in Curia statim lapso mense a Dictae die. Publicationis numerado, Ceteros vero intra menses degeates tribus. Ultra vero ipsos menses commorante, sex mensibus decursis perinde ardeat ac si eisdem personaliter intimata fuisset, cum non sit verisimile apud eos manere incognitum, quod tam patenter fuerit publicatam.

Placet describatur, & publicetur. M.

Lecta, & publicata fuit supradicta constitutio, & Ordinatio Romae in Cancellaria Apostolica anno incarnationis Dominicae millesimo, quingentesimo, sexagesimo octauo, Die vero Iouis Secunda Mensis Sept. Pont. praefati. S. D. N. Pij Papae Quinti anno tertio.

A. Homellinus Custos.

Anno a natiuitate Domini Millesimo quingentesimo sexagesimo octauo Indictione vndecima, Die vero Iouis secunda mensis Septembris. Pontificatus S. D. N. Pij diuina Prouidentia Papae quinti anno tertio, suprascripta Sanctio, & constitutio Apostolica affixa, & publicata fuit, ad Valuas Basilicae Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi. Flore, dimissis in Supradictis locis illius copiis affixis per nos Io: Freile, & Iulium Parinum praesbiter. S. D. N. Papae Cursores.

Io: Andreas Panizza Magister Cursum.

Romae Apud Heredes Antonii Bladii Impressores Camerales.

BENEFICIORVM PERMVTATIO.

PRÆTER Summissas sciendum est, quod beneficiorum, & officiorum permutationes Ordinarij admittere possunt quae canonicis sanctionibus, & apostolicis constitutionibus permittuntur, vt patet ex constitutione Pij V. supra relata in verbo, beneficiorum resignationes, adeo quod hodie in ipsorum permutationibus coram Ordinarijs attenditur dispositio iuris quae habetur in tit. de rerum permut. praesertim in c. quaesitum, vbi Abb. nu. 4. & 10. c. 1. eod. tit. in 6. & clem. Nau. in man. capit. 23. sub. nume. 100. & debet fieri publicatio iuxta constit. Greg. xii. supra relata in verbo beneficiorum resignatorum publicatio. Requisita in permutatione ponit Rebuff. in praxi benef. tit. de permutatione p. 3. resumendo dicta Feder. de Senis, Aegidij Bellame. ac Petri de Vbaldis in tract. de permutatione beneficiorum, de quo extat etiam alius tractatus nouissime conscriptus per Petrum Andream Gambarum.

Congruu-
tit. de
rer. per-
mut.

ADDITIO. Frequenter tamen accidere solet auctoritate ipsorum Ordinarij fieri permutationes beneficiorum, quae sunt de iure patronatus laicorum, ideo non abs re elucidandum erit an huiusmodi permutationes subsistant, quoties Ordinarij illas admiserint patronis non vocatis, & absq; eorum consensu. Et quidem ex Doctoribus de hac materia scribentibus quos uidi, percepi omnes in unum concurre re (Staphylo excepto in tit. de mod. & for. impetr. nu. 26 quod s. nulla, & inualida sit talis permutatio;) & communis huius conclusionis erit ratio, quia patronorum interest, vt videant ne habeant rectorem eis odiosum & non acceptum, vnde cum de eorum prauidicio tractetur sequitur illos necessario esse vocandos, eorumque consensum requiri per reg. quod omnes tangit. de reg. iur. in 6. quod vltimum limita quando ipsi patroni fuerint peremptorie vocati dato eis termino ad comparandum cum expressione causae, & ipsi infra terminum praefixum non comparuerint ad contradicendum

1 3 cendum